

ІННОВАЦІЙНІСТЬ, ЯК ОЗНАКА СУЧАСНОСТІ

Оникійчук Олена Віталіївна

здобувач II курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти, AlenkaOnykiichuk@ukr.net
Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Авдєєва Ольга Юрїївна,

доктор філософії з галузі 01 Освіта/ Педагогіка,
доцент кафедри хімії, avdeeva8909@gmail.com

Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Освіта – одна з найважливіших складових сучасного світу. З одного боку, вона залежить від процесів, що відбуваються в суспільстві, повинна швидко реагувати та відповідати стану науково-технічного прогресу, тенденціям розвитку економічної сфери країни, а з іншого – впливає на всі процеси, що відбуваються в навколишньому світі, оскільки готує фахівців, розвиває творчу особистість, формує певні життєві погляди та принципи. Тому особливої уваги в умовах сьогодення заслуговує сучасний стан проблеми впровадження та перспектив інновацій в освіті нашої країни.

Актуальність проблеми полягає в тому, що в сучасному вимогливому та швидкозмінному соціально-економічному середовищі рівень освіти значною мірою залежить від результативності запровадження інноваційних технологій навчання, що ґрунтуються на нових методологічних засадах, умінні чітко і правильно, а головне в режимі онлайн, подати необхідний матеріал з навчального предмету, в тому числі, й хімії.

Хімія – наука майбутнього. Проте на сьогодні в деяких закладах вищої освіти існує проблема неможливості відвідувати очно лабораторні заняття або недостатнього забезпечення необхідним обладнанням і хімічними реактивами лабораторій, що унеможливує демонстрацію та відпрацювання особливостей хімічних реакцій, які необхідно знати здобувачам вищої освіти, щоб успішно навчатися. В зв'язку з цим, в сучасних реаліях в умовах війни ефективно вивчення хімії без використання інноваційних технологій навчання є неможливим.

Необхідною умовою якісної інноваційної діяльності викладача є **постійний професійний розвиток і готовність до впровадження нових технологій і методик** у навчальний процес. Інновації в освіті вимагають від викладача не тільки знань новітніх інноваційних підходів, але й вміння адаптувати їх до потреб здобувачів вищої освіти.

Дослідники проблем педагогічної інноватики (О. Арламов, М. Бургін, В. Журавльов, В. Загвязинський, Н. Юсуфбекова, А. Ніколс та ін.) намагаються співвіднести поняття нового в педагогічній практиці з такими характеристиками, як корисне, прогресивне, позитивне, сучасне, передове [2]. Так, інновація трактується вченими як «щось нове, геніальна ідея, новий продукт в галузі техніки, технології, а особливо в освіті». Інновації в освіті вчені розглядають як: результат творчого пошуку оригінальних, нестандартних рішень різноманітних педагогічних проблем; процес оновлення чи вдосконалення теорії й практики освіти, який оптимізує досягнення її мети тощо.

Інноваційність необхідно розглядати не тільки як налаштованість на сприйняття, продукування і застосування нового, а насамперед як відкритість і демократичність освітньої системи: відкритість викладача до діалогічної взаємодії зі здобувачами вищої освіти, яка передбачає рівність психологічних позицій обох сторін; відкритість культурі й суспільству, яка виявляється у прагненні педагога змінити дійсність, дослідити проблеми та обрати оптимальні способи їх розв'язання; відкритість свого «Я», власного внутрішнього світу, тобто організація такого педагогічного середовища, яке сприяло б формуванню і розвитку образу «Я».

Використання інноваційних технологій в освітньому процесі дозволяє викладачу

реалізувати свої педагогічні ідеї, а здобувачам вищої освіти дає можливість самостійно вибирати індивідуальну освітню траєкторію – послідовність і темп вивчення тем із хімічних дисциплін, систему тренувальних завдань і задач, способи контролю знань тощо. Так реалізується найважливіша вимога сучасної освіти – вироблення в суб'єктів освітнього процесу індивідуального стилю діяльності, культури самовизначення, особистісного розвитку та самовдосконалення [1].

Отже, інноваційність як ознака сучасності забезпечує умови розвитку особистості, здійснення її права на індивідуальний творчий внесок, на особистісну ініціативу, на свободу саморозвитку та досягнення власної та суспільної мети. **Зокрема, в ході вивчення хімії інноваційність** відкриває нові можливості для покращення якості навчання, розширення доступу до сучасних знань та ефективного засвоєння складних хімічних фактів і теорій. Сучасні інноваційні підходи роблять вивчення хімії більш цікавим, інтерактивним і доступним, адаптованим до вимог сучасного світу.

1. Н. П. Наволокова Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій. Х.: Вид. група «Основа», 2010. 176 с.
2. Нісімчук А.С., Падалка О.С., Шпак О.Т. Сучасні педагогічні технології. К.: Просвіта; 2000. 368с.